

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת ראה
מברכים אלול

כ"ה אב שנת תש"פ
לפ"ק

שנה 1, גליון 11

ארויסגעזעבן דורך אונזות היכל הקודש הרסלב

זאגן א רפואה. באַשר סע פאר האַנדן א וועג. אין פון דעם וועג צו טיילן זיך כּמה וועגן. אין וועג איז פון צדיקים. אפילו דער צדיק וואס ער איז דא. שיט מען אים אונטער דעם פול פון דעם וועג אין איטליכן טרעט. און איטליכן טרעט וואס ער טוט. גייט ער אלץ אויף דעם פול. און סע פאר האַנדן א וועג פון אפיקורסים אפילו דער אפיקורס וואס ער איז דא. שיט מען אים אונטער דעם פול אין איטליכן טרעט כּנ"ל. און סע פאר האַנדן א וועג פון משוגעים. אפילו א משוגע וואס ער איז דא. שיט מען אים אונטער דעם פול כּנ"ל. און אזוי איז פאר האַנדן כּמה וועגן. און סע פאר האַנדן א וועג. באַשר סע פאר האַנדן צדיקים וואס זיי זענען מקבל אויף זיך יסורים פירן זיי די פריצים אין קייטן. האַבען זיי קיין כּח ניט אין די פיס. שיט מען זיי אונטער פון דעם פול פון דעם וועג. האַבען זיי כּח אין די פיס. כּכּן זאלסטו אהין גיין ווארן דארט איז דא אסאך פול וועסטו האבן איין רפואה. אויף די פיס (דאס האט אלץ די זון גרעט צו דער לבנה) און ער הערט דאס אלץ (היינו דער וואס האט קיין כּח ניט גיהאט אין די פיס האט דאס אלץ גיהערט).

דער ווייל האט ער א קוק גיטאן אויף דעם דומיט אויף

שבת קודש פרשת ואתחנן - נחמו תש"פ לפרט קטן
אינדערפרי האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען אין ספורי מעשיות, מעשה ג', די מעשה פונעם חגר.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן אין קורצן פון פריער. דער רבי דערציילט: אמאל איז געווען א חגר וואס איז געפארן מיט צוויי באגלייטער קיין לייפציג, און זיי זענען פארבלאנדזשעט געווארן אין א וואלד, זענען אנגעפאלן אויף זיי גזלנים און האבן אוועק גענומען זיין קעסטל מיט געלט, ווען די שפייז וואס ער האט געהאט מיט זיך איז אויסגעגאנגען האט דער חגר אנגעהויבן צו עסן גראז פון פעלד. אמאל האט דער חגר געטראפן אונטער די גראז א דיימאנט, דער דיימאנט האט געהאט פיר עקן און יעדע זייט האט געהאט אן אנדערער סגולה, איין סגולה איז געווען דער דיימאנט טראגט אהין ווי די זון און די לבנה קומען זיך צוזאם, איז דער חגר אנגעקומען דארט ווי די זון און די לבנה קומען זיך צוזאם, האט ער געהערט ווי די לבנה באקלאגט זיך צו די זון אז ער האט גישט קיין כּח אין זיין פיס.

דערציילט דער רבי ווייטער:

האט זיך די זון אן גירופן אדאס זארגסטו. איך וועל דיר

א ווארט פארן שבת טיש

ותן תתן לו (דברים טו, י)

מען זעט איד

גייט נאך געלט דארף מען שייין רעדן צו אים, דאס איז נאך אסאך מער ווי דאס ביסל געלט וואס מען געבט אים; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ש) "אמר רבי יצחק: כל הנותן פרוטה לעני מתברך בשש ברכות, והמפסיד בדרךים מתברך ב"א ברכות", ווען איינער געבט א פרוטה פאר אן עני, ווערט ער געבענטשט מיט זעקס ברכות, און ווען איינער בעט איבער דעם ארעמאן, ער רעדט צו אים שייין, ער זאגט אים: "גלייבטיס מיר, ווען איך האב ווען געלט געב איך אייך מער", און ער בעט פון יענעם א ברכה, און ער איז אים מפיס וכי וכי, ווערט ער געבענטשט מיט עלעף ברכות. דערפאר זאלסטו זייער אכטונג געבן יעדעס מאל ווען א איד קומט נאך צדקה, זאלסטו אים געבן כאטשיג עפעס, און דו

זאלסט רעדן צו אים שייין.

מוהרא"ש זכרונם לברכה איז געווען ביי איינעם פון אנשי שלומינו קלאפן א מנוחה אין זיין געשעפט, האט אים מוהרא"ש געזאגט: "איז דו וועסט קיינמאל נישט אוועק שיקן א איד וואס קומט נאך געלט, און אים געבן כאטשיג א דאללער וועסטו האבן הצלחה", און מוהרא"ש האט אים געזאגט "איז דו האסט א פופציגער צו געבן פאר צדקה, זאלסטו ענדערשט געבן פאר פופציג ענינים א דאללער, ווי צו געבן פאר איינעם א פופציגער און אוועק שיקן אלע אנדערע אן גארנישט, ווייל מען טאר נישט אוועק שיקן א איד מיט ליידיגע הענט".

באמת איז עס א חכמינו זכרונם לברכה (פאה פּרק ד, משנה ה) "ש"ל בית גמר היי מלקטין על החבל, ונותנים פאה מכל אומן ואומין", עס איז געווען א משפחה 'בית גמר' וואס זיי האבן נישט

געגעבן פּאה איין מאל פאר די גאנצע פעלד, נאר יעדע שורה וואס זיי האבן געענדיגט שניידן האבן זיי געגעבן פּאה פאר דעם שורה; זאגן די מפרשים, וואס איז די גרויסקייט אז זיי האבן געגעבן יעדע שורה באזונדער, למעשה קומט עס אויס דאס זעלבע ווי ווען מען געבט אויף איין מאל א גרויסע סכום? נאר ווייל זיי האבן געוואלט האבן אסאך מצוות, דערפאר האבן זיי געגעבן אפאר מאל פּאה, ווי צו געבן אויף איין מאל א גרויסע סכום. דער רבי האט פארציילט פאר רבי נתן (שבחי הר"ן סימן יג) אז אין זיינע יונגע יארן ווען ער האט געהאט א גרויסע מטבע פלעגט ער גיין צו א פושקע און דאס אויפטוישן אויף פרוטות, און יעדעס מאל געבן נאך א פרוטה פאר צדקה, ווייל ער האט געוואלט האבן אסאך מצוות.

עצתו אמונה בא תשע"ו

דער אנדערער זייט. האט ער גיזעהן דארט איז גישטאנען אן גישריבן אז ווער עס וועט אן נעמען ביי דער זייט. וועט עס אים טראגן צו דעם וועג וואס עס גייען פון אים ארויס פמה וועגן (דחינו דער וועג וואס אייבן איז גישטאנען וואס די ווין האט מודיע גיווען דער לבנה) האט ער אן גינומען ביי דער זייט. האט עס אים אהין אנוועק גיטראגן (דחינו צו דעם וועג) האט ער אריין גיטאן די פיס אין דעם וועג. וואס דער פול איז א רפואה צו די פיס איז ער תיכף גיהיילט גיווארין. איז ער גינאנגען. און האט גינומען דעם פול פון אלע וועגין און האט איטליכן פול באזונדער איין געבונדן אין א בינטל. (דחינו) דעם פול פון דעם וועג פון צדיקים האט ער באזונדער איין געבונדן. און אזוי דעם פול פון די איבריגע וועגין האט ער איטליכן באזונדער פאר בונדן. און האט זיך גימאכט בינטליך פון די פולין. אין האט זיי מיט זיך מיט גינומען.

און ער האט זיך מיישב גיווען און איז גינאנגען צו דעם וואלד וואס מען האט אים דארט גיראפעוועט. ווי ער איז אהין גיקומען. האט ער זיך אויס גיקליבן איין הויכן בוים. וואס ער איז נאנט צו דעם וועג וואס פון דארט גייען ארויס די גולנים ראביווען. און האט גינומען דעם פול פון צדיקים און דעם פול פון משוגעים. און האט זיי אין איינעם אויס גימישט. און האט זיי פאר שפרייט אויף דעם וועג. און ער איז ארויף גינאנגען אויף דעם בוים און האט זיך דארט גיזעצט. ער זאל זעהן וואס מיט זיי וועט זיך טאהן. האט ער גיזעהן ווי די גולנים זענען ארויס גינאנגען. וואס דער עלצטער גולן (הג"ל) האט זיי ארויס גישיקט רביווען. ווי די גולנים זענען גיקומען אויף דעם וועג תי כף ווי זיי האבן א טרעט גיטאן אויף דעם פול. זענען זיי גיווארין צדיקים און האבן אן גיהויבן צו שרייען אויף זייערע יאר און טעג. וואס זיי האבן ביז אהער גיראביוועט און האבן גיהרגעט כמה נפשות.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: איינער וואס שרייט צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך וויל תשובה טון, איך וויל זיך צוריק קערן צו דיר, איך הייב אן פון יעצט, איך האב תרטה אויף מיינע מעשים וואס איך האב געטון אלע מיינע יארן" - וועט צום סוף ווערן אן ערליכער איד און א צדיק.

דער יצר הרע וויל נאר איין זאך פונעם מענטש: ער זאל זיך אונטערגעבן און אפמאכן: 'איך בין שוין פארפאלן'. יעדעס מאל ער ווארפט אראפ א מענטש אין עבירות וויל ער נאר דער מענטש זאל אויפגעבן. ווייל ווען א מענטש געבט גישט אויף, און אפילו ער פאלט אראפ און ער זינדגט געבעד מיט שווערע ביטערע עבירות - טוט ער נאכדעם תשובה און קערט זיך צוריק צום אייבערשטן, ער זאגט פארן אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך וויל זיין גוט, אבער עס גייט מיר גישט" ווערט פון אלע זיינע עבירות זכותים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו): ווען א מענטש טוט תשובה ווערן זיינע עבירות זכיות.

מהרא"ש זכרונם לברכה האט דערציילט, פארן קריג זענען אנגעקומען בחורים פון פוילן קיין אומאן און ווען די קריג האט אויסגעבראכן זענען זיי שטעקן געבליבן אין אומאן, וויבאלד זיי האבן גישט געהאט וואו צו וואוינען האבן זיי זיך מסדר געווען אינעם קלויז. דער שמש האט דאס גישט ליב געהאט ווייל ער האט אויפגערוימט דעם בית המדרש און גלייך איז עס געווארן צוריק איבער געדרייט, פלעגט ער זיך אויפגען אויף די בחורים און שרייען: "גייט אייך פון דאנעט!" און האט צוגעשפארט דעם בית המדרש. שפעטער פלעגט מען קערן ווי ער וויינט ביים רבינ'ס ציון: "רבנו של עולם, וואס וויל איך פון די בחורים? וואס שריי איך אויף די בחורים? זיי ווילן דען זיין אינעם בית המדרש? זיי האבן דאך געבעד גישט קיין שטוב, זיי זענען דא פארנווארפן...", איז מען געווען זיכער אז דער שמש וועט מער גישט שרייען אויף די בחורים, אבער צומארגנס האט זיך דאס איבער גע'חזר'ט נאכאמאל, ער האט זיך ווידער אויפגעטרעט אויף די בחורים און געשריגן: "גייט אייך פון דאנעט!" און האט ווידער צוגעשפארט דעם בית המדרש, אזוי האט זיך דאס איבער גע'חזר'ט יעדן טאג - ער האט זיך גערעגט אויף זיי און דערנאך געמאכט התבודדות פארוואס ער רעגט זיך.

האט דער ראש ישיבה שליט"א אויסגעפירט: איך ווייס גישט וואס איז געווארן צום סוף, צי דער שמש האט אויפגעהערט צו שרייען אויף די בחורים אדער גישט, אבער דאס קען מען זיך אפ לערנען פון די מעשה: א ברסלב'ער חסיד, אפילו ער פארלירט זיך איינמאל און נאכאמאל, גייט ער אלץ צוריק צום אייבערשטן און בעט דעם אייבערשטן: "העלה מיר באשעפער איך זאל זיך מער גישט אויפגען".

יעדער מענטש וויל זיין ערליך און וויל גישט זינדגן, אבער דער יצר הרע פארלייגט זיך מיט אלע כחות אז דער מענטש זאל זינדגן ווייל אזוי וועט דער מענטש ווערן צעבראכן און פארלירן זיין מוט, ביז ער וועט שוין אפמאכן: "דאס איז עס, איך וועל שוין אן ערליכער איד גישט זיין", דא קומט אבער אריין דעם הייליגן רבינ'ס לימוד, דער רבי לערנט אונז אויס גישט אויפצוגעבן, בעט נאכאמאל דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, איך וויל גישט זינדגן, איך וויל זיין אן ערליכער איד".

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: אז מען טרעט אויף די שטייב פון די צדיקים, מען דריידט זיך צווישן תלמידים פון רבי'ן וואס חזר'ן דעם רבינ'ס ווערטער - קען מען זיך שטארקן גישט אויפצוגעבן און שטענדיג וועלן זיין אן ערליכער איד.

נאר עס איז דאך אבער דארט גיווען גימישט מיט דעם פול פון משוגעים זענען זיי גיווארין משוגענע צדיקים. און האבן זיך אן גיהויבן צו קרייגן איינער מיט דעם אנדערין. דער האט גיזאגט. איבער דיר. האבן מיר גיהרגעט. און דער האט גיזאגט איבער דיר. האבן זיי זיך אזוי צו קריינט. ביז זיי האבן זיך איינס דאס אנדערע גיהרגעט. האט דער עלצטער גולן גישיקט נאך

אמאל אנדערע גולנים. איז אויך אזוי גיווען ווי פריי. האבען זיי זיך אויך גיהרגעט איינס דאס אנדערע. און אזוי איז עטליכע מאל גיווען. ביז זיי זענען אלע אויס גיהרגעט גיווארין.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: עס זענען דא אסאך גוטע פלעצער וואו עס דרייען זיך צדיקים און ערליכע אידן, אבער אויב מען קריגט זיך ארום, מען באשולדיגט איינער דעם צווייטן, איינער שרייט אויפ'ן צווייטן: "איבער דיר..." און דער אנדערער שרייט צוריק: "איבער דיר..." - איז א סימן אז דאס איז א פלאץ פון "משוגענע צדיקים"; ווער עס קריגט זיך מיט יעדן איינעם, דער איז נישט בסדר; אפילו ער זעט אויס ווי א צדיק, איז ער א משוגענער צדיק.

דער רבי לערנט אונז: זיי נישט פארגומען מיט א צווייטן, קוק נאר אויף זיך; בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם איך האב נישט קיין פח אין די פיס, איך וויל לערנען די הייליגע תורה, הייליגער באשעפער העלף מיר אז די טעג און וואכן און חדשים זאלן נישט אוועק גיין פוסט מיט גארנישט, אן לערנען די הייליגע תורה".

מיר האבן יעצט אנגעהויבן ספר דברים, דאס איז די לעצטע ספר פון חמשה חומשי תורה - זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: מאך זיך אליינס א חשבון: האסטו די וואך מעביר סדרה געווען? גיין! פארגאנגענע וואך האסטו מעביר סדרה געווען? גיין! אזוי גייט אדורך וואך נאך וואך און דו ביסט נישט מעביר סדרה, דו לערנסט נישט קיין חומש; האסטו געכטן געלערנט משניות? האסטו כאטש געעפענט א משניות'ל? אייערנעכטן האסטו געעפענט א משניות? גיין! - פראגע דער ראש ישיבה שליט"א מיט ווייטאג: וואס טוסטו אויף די וועלט? אז מיר זענען ביים הייליגן רבין, מיר טרעטן אויף די שטויב פון צדיקים, דארפן מיר זיך מאכן א אמת'ער חשבון: ווי קען דורך גיין טעג און וואכן אן עפענען א אידיש ספר?!

קיינער איז נישט קיין 'מזיד', יעדער וויל לערנען, אבער מען טראכט: "באלד וועל איך לערנען", "ווען איך וועל זיין מסודר וועל איך לערנען"; האט זיך דער ראש ישיבה שליט"א אנגערופן צו א אינגערמאן וואס האט זיך נארוואס געקויפט א הויז אין שטעטל: "מענטשן טראכטן ווען איך וועל זיך קויפן א הויז און איך וועל שוין זיין רואיג דעמאלט וועל איך שוין לערנען"; דו האסט יעצט געקויפט א הויז זע שוין אנצוהייבן לערנען, אויב דו וועסט אפשטיפן דאס לערנען מיט גוטע תירוצים וועסטו קיינמאל נישט אנקומען צו לערנען, מען ווערט פארגומען אויף גאנצע זיבעציג יאר. קודם דארף מען 'זיך' מסדר זיין, דערנאך איז מען מסדר די באצאלונגען, דערנאך דארף מען מסדר זיין די גראז ארום די הויז, דערנאך דארף מען ענדיגן די דיינונג רום, די קאך און ספאט לייטס, און אזוי ווייטער, פלוצלינג זענען דורך זיבעציג יאר..."

א אינגערמאן וואס בויעט הייער פאר רייכע מענטשן האט מיר דערציילט ווי דאס איז א טאג-טעגליכער ערשיינונג, נאכ'ן אפ ענדיגן בויען דעם הויז מיט אלע שיינע מאלדינגס וכו', באקומט מען א נייע באפעל פונעם נגיד, מען זאל איבער מאכן די מאלדינגס, עס זאל אויסקוקן ווי דעם חברים הויז...

אזוי ווערט מען נישט פארטיג, יעדן טאג מוז מען איבער מאכן אן אנדערע דעטאל אינעם הויז ווייל דער חבר האט שענערס פון אים... אזוי גייט אדורך זיבעציג יאר, דער מח ליגט אין שענער מאכן דעם הויז וכו', פלוצלינג קומט אן דער טאג וואס מען גייט צוריק צום אייבערשטן און מען האט נאכנישט אנגעהויבן עפעס צו טון פאר די נשמה, מען טרעפט זיך אויף דער עלטער נישט האבנדיג געענדיגט אפילו איינמאל 'חמשה חומשי תורה' און 'ששה סדרי משנה'.

פירט דער ראש ישיבה שליט"א אויס: א מענטש וואס פאלגט די עצות פון רבין, ער לערנט אויפ'ן רבי'נס 'סדר דרך הלימוד', ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד - לומר הדברים בסדר", אפילו מען פארשטייט גארנישט זאל מען זאגן די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק כגיס מחו בהלמוד ויאמר כסדר בזריות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער כסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמוד על כונתו - מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (עין שבת ג.ט): 'לגמור, והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרסה נפשי לתאבה", ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן, אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם, ולחזור להתחיל, ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו לערנען שגעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין, - דעמאלט גייט נישט דורך א טאג אן לערנען תורה, אפילו ער איז יעצט נישט מסודר ער האט נישט זיין חבורה, ער האט נישט זיין חברותא וכדומה, זאגט ער ווייטער זיין שיעור אין משניות און אין גמרא ווייל דאס קען מען אלץ טון, דאס גייט מיט מיטן מענטש אין יעדע מצב.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט ארויס געברענגט וויפיל דער פשוט'סטער בעל הבית וואס איז פארפלאגט צו ברענגען פרנסה קען אנקומען צו לערנען אין איין יאר, דער ראש ישיבה שליט"א מאכט דעם חשבון: אויב לערנט ער יעדן טאג 'איין בלאט גמרא' קומט אויס אז סוף יאר האט ער האט געענדיגט "דריי הונדערט פינף און זעכציג בלעטער גמרא!"; קומט אויס אז דער פשוט'ער בעל הבית וואס איז נישט דער

למִדן, לְעֵרְנֵט צוּם וויינגִסְטָגס "דריי הונדערט פינף און זעכציג בלעטער גמרא א יאר", ווידעראום דער גרויסער למִדן און גוטער קאפ לְעֵרְנֵט צומאל נאר צען פופצן בלעטער גמרא א יאר; ער פרובירט צו לערנען, אבער ער קען נישט אריין קריכן אין די לומדות און קען שוין נישט ארויס קריכן פון די לומדות, אזוי בלייבט ער שטעקן ביים לערנען געציילטע בלעטער גמרא...

זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: איך ליידן אלע תלמידים, קינדער, בחורים און אינגעלייט, אלע אינאיינעם צום גרויסארטיגן 'סיום מסכת שבת' וואס וועט פארקומען אס ירצה השם דעם קומענדיגן זונטאג פרשת ראה, "ט מנחם אב, הבא עלינו לטובה, ווי מיר וועלן זיך זייער פרייען אויף די גרויסע גס וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אונז אז מיר האבן זיך דערוואוסט פון הייליגן רבי'ן, וואס לערנט אונז אויס א וועג ווי אזוי יעדער איינער קען לערנען; מיר האבן קוים אנגעהויבן ש"ס, דעם פארגאנגענעם זונטאג פרשת ויחי, ח' טבת, און יעצט ענדיגן מיר שוין דעם צווייטן מסכתא, מסכת שבת!

האט דער ראש ישיבה שליט"א באמערקט: ברוך השם אז מיר האבן דא אין שטעטל א שיעור וואו מען לערנט פאר שיין און גרינג דעם בלאט גמרא יעדן טאג, דארפסטו אבער וויסן: אויב קען איך נישט קומען צום שיעור, זאג איך כאטש די ווערטער פון די גמרא, דאס געמט נישט מער פון פינעף - צען מינוט א טאג.

פאר אונז פשוט'ע מענטשן קוקט דאס אפּשער אויס ווי מען טוט גארנישט אויף, מענטשן פּרעגן: וואס טוט מען דען אויף דורכ'ן סתם זאגן די ווערטער פון די גמרא... - האט דער ראש ישיבה שליט"א אנגעהויבן שרייען: דו זאגסט אז דורכ'ן זאגן די ווערטער פון די גמרא טוט מען גארנישט אויף, קלאפ דיין מויל! וואס הייסט עס טוט גארנישט אויף? אז מען זאגט די הייליגע ווערטער פון די גמרא ברענגט מיר דאס גענטער צום אייבערשטן! דאס מאכט מיר האבן שייכות מיט'ן אייבערשטן! דאס וועט מיר מאכן איך זאל ווערן אן ערליכער איד!

און דער ראש ישיבה שליט"א זאגט ווייטער: נאר מיט די תורה קען מען בלייבן א איד און זיך דערהאלטן אין די שווערסטע גסיונות, ווי די הייליגע חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין ל): דער אייבערשטער זאגט: "בראתי יצר הרע", איך האב באשאפן דעם יצר הרע, "ובראתי לו תורה תבלין", און איך האב באשאפן אן עצה ווי אזוי זיך צו שלאגן קעגן אים - דאס איז די הייליגע תורה; און דער ראש ישיבה שליט"א האט עס איבער געטייטשט לויט אונזער אפטייטש: דער אייבערשטער זאגט: איך האב באשאפן די צרה פון 'אינטערנעט', דעם אייפאד, טעבלעט, סמארטפאון און אלע שמוציגע מאוויס וכו', וואס דאס קילט אפ די אמונה פון א איד און ברענגט אריין אין אים כפירות און אפיקורסות, אבער איך האב באשאפן אן עצה ווי אזוי זיך צו שלאגן קעגן זיי - דאס איז די הייליגע תורה, אז מען לערנט די הייליגע תורה קען מען זיך ראטעווען פון די אלע זאכן וואס רייסן אפ דעם

מענטש פונעם אייבערשטן, אבער אז מען לערנט נישט קיין תורה איז מען א פארפאלענער.

דו קומסט נישט אן צו לערנען מיט א חברותא, דו קענסט נישט לערנען אין כולל, דו קענסט נישט אויסהערן א שיעור וואו מען לערנט פאר גמרא - זאג די ווערטער פון די הייליגע תורה, זאג משניות, זאג גמרא, דאס וועט דיר ברענגען צו פארשטיין, ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "וממילא יבין", און צום סוף וועט מען פארשטיין.

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: אן ערליכער איד וואס לערנט תורה וועט קיינמאל נישט אוועק מאכן און אפּשפּעטן פון איינער וואס זאגט משניות, אפילו ער איז נישט קיין ברסלב'ער חסיד. נאר איינער וואס גייט ליידיג, ער עפנט נישט קיין ספר א גאנצן טאג, וועט אפּשפּעטן: "עס הייסט נישט געלערנט, איך קען אויך זאגן א גאנצן טאג משניות און גמרא".

זאגט דער ראש ישיבה שליט"א: מען קען זיך נישט פארשטעלן די גרויסקייט פון עפענען א גמרא און זאגן די ווערטער פון די הייליגע גמרא, עס רייניגט און וואשט אפ דעם מענטש פון אלע זיינע פלעקן, און צוביסלעך הייבט מען אן פארשטיין דאס לערנען.

בפרט א אינגערמאן וואס האט חתונה געהאט, ער זוכט צו פרייליך מאכן זיין ווייב, ער פארט אהער און אהין, ער פארט צו די לבנה... אבי זיין ווייב זאל זיין פרייליך און צופרידן, אבער א פרוי האט ליב צו זען ווי איר מאן לערנט, איר מאן עפענט אויף זיין גמרא און לערנט, דאס מאכט איר פרייליך און צופרידן.

ובפרט אז מען האט שוין קינדער, דארף מען וויסן אז חינוך הייבט זיך אן ביי זיך אליינס: קינדער מאכן אלעס נאך די עלטערן, א קינד וואס זעט זיין טאטע עפענט אויף די גמרא און לערנט וועט ער אויך עפענען די גמרא און לערנען, אבער א קינד וואס זעט ווי זיין טאטע שפילט זיך א גאנצן טאג מיט'ן טעלעפאון, זיין גאנצע קאפ ליגט אים וואו ער קען מאכן נאך געלט, וועט דאס קינד אויך נאכמאכן זיין טאטן, ער וועט אויך א גאנצן טאג שפילן מיט'ן טעלעפאון און זיינע קינדער וועט ער ציפן: "נו, ווען לערנסטו שוין?... "גיי שוין לערן..." "וואס וועט אויסוואקסן פון דיר?..."

און דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך זייער שטארק געבעטן פון הארץ: "איך בעט ענק, לערנט אביסל גמרא אינדערהיים!; א הויז וואו מען לערנט תורה שרייען די ווענט ארויס: "דא וואוינט א איד", פון אינדרויסן דערקענט מען נישט צי דער מענטש לערנט אדער נישט, אבער די ווענט פון זיין הויז זענען אנגעפילט מיט תורה, די גאנצע שטוב ווערט אן אנדערע שטוב, עס מאכט אים פרייליך, די ווייב און קינדער ווערן פרייליך".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר זוכה זיין צו אלעס גוטס.

(ספורי מעשיות מעשה ג' מחגר - חלק ה' פארגעלערנט שבת קדש פרשת ואתחנן תש"פ לפ"ק)